

på Allmänna Indragningsstaten åt en mängd af tjenstemän, särdeles af de högre graderna, ett slående bevis gifver ofta vid handen, att många tjenstemän sköta sin befattning eller tjensteutöfning intill den tid de blifva pensionsmessiga, ehuru deras helsa och krafter då icke förmena dem stå kvar som män i Statens tjenst, begäres likvisst afsked, och erhålla då många af dem vanligen afsked med full lön, oaktadt de varit rikligt aflönade under sin tjenstetid, och derföre bort varit betänkte uppå, att medelst årliga sammanskott sjelfve draga försorg om sin blifvande pensionering, en utväg, som hvarje annan medborgare måste under en eller annan form vidtaga, så framt han vill undgå att lida nöd på sin ålderdom, får jag derföre vördsamt föreslå,

att pensioner såväl för högre som lägre tjenstemän må upphöra eller försvinna, åtminstone för de, som under pensionstiden innehafva annan tjenstbefattning, såsom vid post- eller tullverken m. m.

Om remiss af denna min motion till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 26 Januari 1869.

F. Pettersson,
från Calmar län.

N:o 135.

Af Herr **L. Öhlin:** *Om grundskatternas kapitalisering och inlösen.*

Vid sistlidna riksdag väckte jag motion om grundskatternas kapitalisering och inlösen, men frågan blef då undanskjuten i afvaktan på Kongl. Maj:ts nådiga Proposition i ämnet; jag får derföre nu afgifva förnyad motion i samma fråga, och vördsamt föreslå att Riksdagen ville för sin del besluta:

- 1:o att den grundränta och kronotionde, som är hemman och lägenheter åsatt, men blifvit stater och korpser på lön anslagen eller för andra ändamål anordnad, måtte utbytas mot kontanta årliga anslag, motsvarande räntans och tiondens belopp efter medeltalet
- af de tio sista årens medelmarkegång, hvaremot ifrågavarande grundskatter böra till statsverket indragas;
- 2:o att sedan Staten sålunda förvärfvat sig fri disposition öfver grundskatterna, egarne till den skattskyldige jorden måtte förklaras icke allenast berättigade utan äfven ovilkorligen skyldiga att inlösa röntan och kronotionden med 16 $\frac{2}{3}$ delar gånger det belopp, hvartill dessa skatter i medeltal efter de tio sista årens medelmarkegång uppgått, samt att hemmanets egare på det sålunda uppkommande kapitalbeloppet årligen inbetalar sex procent, deraf fem procent beräknas som ränta och en procent såsom kapital-afbetalning, intill dess hela beloppet blifvit betaldt.
- Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1869.

Laur. Öhlin.

N:o 136.

Af Herr **L. Öhlin:** *Om ändring i Kongl. Förordningen den 13 Juli 1853, angående fattigvården i riket.*

Kongl. Förordningen angående fattigvården i riket af den 13 Juli 1853 föreskrifver i 2 § att »på hvart och ett fattigvårdssamhälle ankommer att, under iakttagande af föreskrifterna i denna författning, ordna fattigvården på sätt efter ortens beskaffenhet och särskilda förhållanden lämp-